

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Barbara Gawron

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej Z. T. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową E. M.

przeciwko K. T.

o podwyższenie alimentów

1. z dniem 1 października 2018 roku podwyższa alimenty od pozwanego K. T. na rzecz jego małoletniej córki Z. T., ur. (...), ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VI C 1400/15, z kwoty 800 (osiemset) złotych miesięcznie do kwoty 1000 (tysiąca) złotych miesięcznie płatne do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry do rąk przedstawicielki ustawowej E. M. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. kosztami postępowania obciąża pozwanego K. T. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
4. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 marca 2018 roku (data prezentaty) małoletnia Z. T., reprezentowana przez matkę E. M., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego K. T. wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie VI Wydział Cywilny Rodzinny Odwoławczy z dnia 13 lipca 2016 roku, sygn. akt VI C 1400/15 na rzecz małoletniej Z. T. z kwoty 800 zł do kwoty 1000 zł miesięcznie płatnych do rąk jej matki E. M., jako ustawowej przedstawicielki do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 1 kwietnia 2018 roku z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat oraz wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych i nadanie klauzuli rygoru natychmiastowej wykonalności (k. 1-3 pozwu)

W odpowiedzi na pozew w piśmie złożonym na rozprawie sądowej w dniu 18 października 2018 roku pozwany K. T. wniósł o oddalenie powództwa i wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu oraz zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 51-56 odpowiedź na pozew)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia Z. T. ur. (...) w W. pochodzi ze związku małżeńskiego K. T. i E. M.. (k. 8 odpis skrócony aktu urodzenia)

Wyrokiem z dnia 13 lipca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI C 1400/15 Sąd Okręgowy w Warszawie orzekł rozwód związku małżeńskiego K. T. i E. M. bez orzekania o winie. W wydanym wyroku wykonywanie

władzy rodzicielskiej nad małoletnią Z. T. powierzono obojgu rodzicom ustalając miejsce zamieszkania dziecka w każdorazowym miejscu zamieszkania matki E. M.. Sąd Okręgowy w Warszawie kosztami utrzymania małoletniej Z. T. obciążył oboje rodziców ustalając udział ojca K. T. w tych kosztach na kwotę po 800 zł miesięcznie płatną do rąk matki małoletniej E. M. do dnia 20-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. (k. 126-127 akt o sygn. VI C 1400/15 Sądu Okręgowego w Warszawie wyrok)

W dacie wydania wyroku rozwodowego małoletnia **Z. T.** miała ukończone 2,5 roku i nie uczęszczała do przedszkola. (e-protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 r. zeznania E. M.)

Obecnie małoletnia **Z. T.** ma blisko 5 lat. Ma wadę wzroku i nosi okulary. Od szóstego miesiąca życia cierpi również na kamień nerkową. Ma również przerośnięte migdałki oraz płyn w uszach. W 2017 roku rozpoznano u niej alergię wziewną. Znajduje się pod opieką poradni alergologicznej, laryngologicznej, nefrologicznej i okulistycznej. Od września 2016 roku uczęszcza do Przedszkola nr (...) w W.. W związku z tym, że matka małoletniej pracuje w systemie zmianowym po zajęciach w przedszkolu przez 5 dni w tygodniu po 2-3 godziny małoletnia znajduje się pod opieką opiekunki. Małoletnia oddawana jest pod opiekę opiekunki również wtedy, gdy jest chora. Jej matka zawozi ją do przedszkola komunikacją miejską. Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej wynoszą obecnie około 2000 zł miesięcznie i składają się na następujące wydatki: wyżywienie – około 500 zł miesięcznie, ubrania – około 150 zł miesięcznie, opiekunka – około 1000 zł miesięcznie, przedszkole – około 200 zł miesięcznie, leki, kosmetyki, zabawki i inne wydatki oraz udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 300 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 r. zeznania E. M., e-protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 r. zeznania K. T., k. 7, 9 zaświadczenia z przedszkola)

W dacie wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów matka małoletniej **E. M.** miała 26 lat. Jej zarobki wynosiły wówczas 2200 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 r. zeznania E. M.)

Matka małoletniej **E. M.** ma obecnie 28 lat i poza małoletnią córką nie ma innych dzieci. Od października 2018 roku uczęszcza na studia podyplomowe na kierunku prawo podatkowe, kadry i płace. Opłata roczna za studia wynosi 3800 zł. Od 1 stycznia 2017 roku jest kierownikiem kawiarni i jej zarobki wynoszą 3432,91 zł netto miesięcznie. Pracuje w systemie zmianowym w godz. 5:00-13:00 lub 11:00-19:00. Nie jest w stanie ustawić grafiku pracy tak, aby zajmować się przez cały czas dzieckiem. Wynajmuje pokój za kwotę 600 zł miesięcznie (wraz z opłatami), w którym mieszka wraz z małoletnią córką. Nie posiada mieszkania i samochodu, ma około 800 zł oszczędności. Nie stać ją na wynajęcie samodzielnego mieszkania. Z uwagi na system zmianowy w pracy przez 5 dni w tygodniu po 2-3 godziny musi korzystać z pomocy opiekunki przy opiece nad dzieckiem. Godzinowa stawka dla niani to ok. 20 zł za godzinę i płaci opiekunce za sprawowaną opiekę nad dzieckiem kwotę 1000 zł miesięcznie. Za kwotę 1700 zł zakupiła dla dziecka na raty szafę, ławę na zabawki, biurko z oświetleniem i z półką na książki, regał na zabawki i krzeselko. Raty za meble skończyła spłacać w czerwcu 2018 roku. (e-protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 r. zeznania E. M., k. 10 zaświadczenia o zarobkach, k. 11-17 dokumentacja kredytowa)

W dacie wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów ojciec małoletniej **K. T.** miał 27 lat. Jego zarobki wynosiły około 2500 zł miesięcznie i były uzależnione od liczby przepracowanych godzin. (e-protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 r. zeznania K. T., k. 75 akt o sygn. akt VI C 1400/15 Sądu Okręgowego w Warszawie umowa o pracę, k. 77-78 akt o sygn. akt VI C 1400/15 Sądu Okręgowego w Warszawie zaświadczenia o zarobkach)

Ojciec małoletniej **K. T.** ma obecnie 29 lat, nie zawierał kolejnego małżeństwa i poza małoletnią córką nie ma innych dzieci. Od lipca 2017 roku pracuje w innej firmie niż przed wydaniem wyroku rozwodowego, lecz na tym samym stanowisku. Jego zarobki są uzależnione od liczby przepracowanych godzin i wynoszą około 3200-3900 zł miesięcznie. Płaci alimenty na dziecko w wysokości ustalonej w wyroku rozwodowym oraz realizuje kontakty z małoletnią córką w formie ustalonej w ugodzie mediacyjnej. Zdarzało się jednak, że płacił alimenty z opóźnieniem lub nie w pełnej wysokości. Nie posiada własnego mieszkania. Posiada samochód marki O. (...) z 2004 roku o wartości 4000 zł oraz posiada ponad 10.000 zł oszczędności na koncie oszczędnościowym. Studiuje na trzecim roku w Szkole Głównej Gospodarstwa (...) w W. na studiach inżynierskich na kierunku leśnictwo. Opłata roczna za studia wynosi 5035 zł.

W obecnym roku akademickim powtarza rok i za studia zapłacił 600 zł. Wynajmuje za kwotę 800 zł miesięcznie wraz z opłatami pokój w mieszkaniu położony w W. w dzielnicy B., tj. w znacznej odległości od miejsca zamieszkania dziecka, w wyniku czego podróż od przedszkola dziecka do jego mieszkania może zajmować około 1-1,5 godziny. W zajmowanym przez niego pokoju znajdują się zabawki i ubrania jego córki, a w pobliżu mieszkania znajduje się plac zabaw. Zdarza się, że podróżuje z dzieckiem taksówką. W marcu 2015 roku został skazany sędownie za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i wymierzono mu środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres 4 lat. W czasie kontaktów nie zabiera córki do swojego miejsca zamieszkania na weekendy. W tym roku w czasie wakacji zabrał córkę do dziadków na P. i we wskazanym miesiącu również uiścił alimenty na córkę. Ponadto ponosi wydatki na córkę w związku z imprezami okolicznościowymi dziecka (święta, urodziny). (e-protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 r. zeznania E. M., e-protokół rozprawy z dnia 18 października 2018 r. zeznania K. T., k. 57 kserokopia zaświadczenia z uczelni, k. 58-63 potwierdzenia przelewów, k. 64-72 wydruki deklaracji podatkowych)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności pomimo tego, iż część z nich została przedstawiona w formie kserokopii. W sprawie wykorzystano również akta postępowania prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI C 1400/15. Zwrócić należy uwagę, iż strony postępowania również nie kwestionowały mocy dowodowej w/w dokumentów.

Ustalenia faktyczne zostały również poczynione w oparciu o zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki E. M. oraz pozwanego K. T. składane w charakterze strony.

Oceniając przedstawione przez przedstawicielkę ustawową E. M. koszty utrzymania małoletniej Z. T. Sąd uznał, że przedstawiony przez nią katalog usprawiedliwionych kosztów utrzymania dziecka był zgodny z zasadami doświadczenia życiowego. Przy czym sąd nie opierał się na załączonych do akt paragonach, albowiem paragony nie mogą stanowić źródła uprawdopodobnienia poniesionych wydatków, ponieważ nie są one dokumentami imiennymi i na ich podstawie Sąd nie jest w stanie stwierdzić, kto pokrył wydatki na nich widniejące, ani dla kogo zostały zakupione rzeczy (por. wyrok z dnia 02 kwietnia 2008 roku, sygn. akt SN III CSK 299/07, LEX nr 393875).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów należało uwzględnić tak jak w wyroku, tj. poprzez podwyższenie alimentów z kwoty 800 złotych do kwoty po 1000 złotych miesięcznie, poczynając od 1 października 2018 roku, zaś w pozostałym zakresie powództwo to należało oddalić.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i

wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Spoczywający na rodzicach obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania trwa dopóki dziecko nie zdobędzie możliwości samodzielnego utrzymania się stosownie do swoich uzdolnień, predyspozycji, kwalifikacji zawodowych, czyli do chwili usamodzielnienia się i to niezależnie od osiągniętego wieku.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż od daty wydania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie o sygn. akt VI C 1400/15, w którym ustalona została wysokość obowiązku alimentacyjnego K. T. wobec małoletniej córki Z. T. upłynęły już 2 lata. W ocenie Sądu, na przestrzeni tego czasu zaistniały pewne zmiany zarówno po stronie rodziców małoletniej Z. T., jak i po stronie uzasadnionych kosztów związanych z utrzymaniem małoletniej powódki.

W pierwszej kolejności zważyć należy, iż z doświadczenia życiowego wynika, że wraz z wiekiem i postępującym rozwojem fizycznym małoletniego dziecka rosną również jego usprawiedliwione potrzeby, co z kolei pociąga za sobą wzrost kosztów jego utrzymania. Ponadto przez okres ostatnich 2 lat w związku z występującą inflacją relatywnie wzrosły ceny rynkowe towarów i usług, a proporcjonalnie do nich wzrosły także koszty niezbędnego utrzymania, co również uzasadnia konieczność podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej uprawnionej.

Na wzrost kosztów utrzymania dziecka miała również okoliczność, że małoletnia zaczęła uczęszczać do przedszkola. Powyższy wydatek związany z uczęszczaniem małoletniej do przedszkola nie był kwestionowany przez stronę pozwaną i był w pełni uzasadniony w sytuacji, gdy matka małoletniej, która sprawuje bieżącą opiekę nad dzieckiem pracuje zawodowo. Sąd mając na uwadze sytuację obojga rodziców małoletniej, którzy pracują zawodowo za w pełni zasadny uznał również wydatek związany z zatrudnieniem opiekunki dla małoletniej powódki, która zajmuje się dzieckiem przez 5 dni w tygodniu po 2-3 godziny oraz w czasie, gdy małoletnia jest chora. Wskazać należało, iż matka dziecka pracuje w systemie zmianowym, co uniemożliwia jej odbieranie dziecka z przedszkola, gdy kończy pracę o godz. 19:00. Natomiast ojciec dziecka, z uwagi na znaczną odległość miejsca jego zamieszkania od przedszkola dziecka i miejsca zamieszkania dziecka oraz korki drogowe występujące w godzinach popołudniowych w W., w przypadku odbierania dziecka z przedszkola spędzałby z dzieckiem ponad godzinę w środkach komunikacji miejskiej w drodze do swojego miejsca zamieszkania, co nie byłoby zgodne z dobrem dziecka. Dlatego Sąd ocenił koszt związany z wynajęciem przez matkę opiekunki do dziecka za całkowicie uzasadniony.

Sąd ustalając wysokość renty alimentacyjnej uwzględnił okoliczności dotyczące sytuacji zarobkowej obojga rodziców małoletniej i wziął pod uwagę, iż od daty wydania wyroku rozwodowego wzrosły zarobki uzyskiwane przez matkę małoletniej z kwoty 2200 zł miesięcznie do kwoty 3432,91 zł netto miesięcznie. Zwrócić należało przy tym uwagę, iż matka małoletniej podjęła płatne studia podyplomowe (opłata roczna za studia wynosi 3800 zł), co również było decyzją w pełni uzasadnioną, gdyż po ukończeniu studiów podyplomowych mogą zwiększyć się jej szanse znalezienia przez nią lepiej płatnej pracy.

Od daty wydania wyroku rozwodowego wyraźnie wzrosły również zarobki ojca małoletniej z kwoty około 2500 zł miesięcznie do kwoty około 3200-3900 zł miesięcznie. Ojciec dziecka obecnie studiuje i ponosi koszty związane ze studiami. W obecnym roku akademickim jego opłata za studia wyniesie 600 zł za cały rok akademicki.

Sąd wydając rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie kierował się kodeksową zasadą, zgodnie z którą dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie. Zasada ta, wyznacza granice utrzymania stopy życiowej na godziwym poziomie przez to, iż z jednej strony nie usprawiedliwia zachowań rodziców, którzy wydatnie obniżają poziom życia w celu zgromadzenia i następnie zainwestowania znacznych oszczędności. Z drugiej strony natomiast podkreśla, iż postulat równej stopy życiowej nie może oznaczać konieczności wydatkowania wszystkich dochodów pochodzących z zarobków czy z majątku.

Mając na uwadze powyższe Sąd podwyższył alimenty od pozwanego K. T. na rzecz jego małoletniej córki Z. T., ur. (...), ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 13 lipca 2016 roku w sprawie o rozwód sygn. akt VI C 1400/15, z kwoty 800 złotych miesięcznie do kwoty 1000 złotych miesięcznie płatne do dnia 15-ego każdego miesiąca

z góry do rąk przedstawicielki ustawowej E. M. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Uznać należy, iż podwyższenie wysokości renty alimentacyjnej do kwoty 1000 złotych miesięcznie (stanowiącej co najwyżej połowę ustalonych przez Sąd kosztów utrzymania małoletniej powódki) na rzecz Z. T. jest adekwatne do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego oraz do kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb małoletniego dziecka.

Zwrócić należało również uwagę, że matka małoletniej w znacznie większym zakresie niż ojciec małoletniej powódki realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem córki poprzez osobiste starania o jej wychowanie, dlatego też, w ocenie Sądu, udział ojca w finansowym utrzymywaniu córki nie może być niższy niż matki dziecka, albowiem to ona w głównej mierze zajmuje się małoletnią.

Sąd uznał za zasadne podwyższenie alimentów z dniem 1 października 2018 roku, gdyż alimenty mają służyć zapewnieniu dziecku wszystkich niezbędnych środków utrzymania, a strona powodowa nie wykazała, by istniały niezaspokojone potrzeby powódki przed tego okresu.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 i 100 Kodeksu postępowania cywilnego uznając, iż wobec ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych strony dochodzącej alimentów, kosztami postępowania należało obciążyć pozwanego i należało pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej (200 zł x 12 miesięcy x 5%).

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.